

Sygn. akt IV Cz 595/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Elżbieta Jaroszewicz (spr.), D. C.

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2016r. w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko I. B., W. B. i H. B.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał oraz o obniżenie alimentów

na skutek zażalenia powoda J. B.

od postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 27 lipca 2016r., sygn. akt III RC 200/15

postanawia: **uchylić postanowienie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił, apelację powoda J. B. od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 11 maja 2016r. Sąd I instancji wskazał, że pomimo wezwania pozwany nie uzupełnił braku formalnego apelacji, a swoje rozstrzygnięcie oparł na treści art. 370 k.p.c.

Z orzeczeniem tym nie zgodził się powód. Wywodząc na nie zażalenie, wskazał, że w jego ocenie pismem procesowym uzupełnił braki formalne apelacji, co uzasadnia uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Rozpoznając złożone zażalenie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Stosownie do prawidłowo powołanego przez Sąd Rejonowy przepisu art. 370 kpc sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Powyższy przepis oznacza, iż apelacja podlega kontroli z punktu widzenia zachowania wymogów formalnych oraz wymogów w art. 368 k.p.c. wskazanych. Pamiętać przy tym należy, że wezwanie strony do uzupełnienia pisma procesowego może mieć miejsce nie w każdym wypadku niezachowania warunków formalnych, lecz tylko wówczas, gdy na skutek braków formalnych, których wezwanie dotyczy, pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu, a zatem nie mogą być podjęte czynności zmierzające do rozpoznania sprawy tj. wywołanie przez nie właściwych skutków procesowych zarówno w stosunku do sądu, jak i pozostałych podmiotów uczestniczących w postępowaniu (por. komentarz do art. 130 k.p.c. pod red. M. Jędrzejewskiej w: LexPolonica).

Przywołać w tym miejscu należy pogląd Sadu Najwyższego zawarty w postanowieniu z dnia 5 maja 2016 r. w sprawie II UZ 3/16 zgodnie z którym wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji pod rygorem jej odrzucenia w razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie, zgodnie z art. 370 lub 373 k.p.c., może nastąpić jedynie wtedy, gdy braki te są tego rodzaju, że powodują, iż nie można apelacji nadać prawidłowego biegu.

W niniejszej sprawie nieodzownym pozostaje zwrócenie uwagi, że powód J. B. działający wówczas bez zawodowego pełnomocnika, w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków apelacji wskazał zakres zaskarżenia wyroku o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał oraz o obniżenie alimentów. Wprawdzie żalący się powód nie uzupełnił braku apelacji w zakresie wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, to jednak zważyć należy poprzez przyzmat zwolnienia powoda od kosztów sądowych, że nie istnieje problem opłaty sądowej od apelacji. Również bacząc na treść art. 398² § k.p.c. nie sposób przyjąć, że w sprawie tej przysługuje skarga kasacyjna. Zatem brak wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie nie umożliwia rozpoznania apelacji powoda i z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji postanowienia na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 k.p.c.